

РЕШЕНИЕ

№ 25369

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4614** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано във връзка с подадена жалба вх. № 9503/16.04.2025 г. на основание чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) от Г. Н. Ц. чрез адв. С. срещу писмо изх. № СТМТ/2025/03/00168 от 02.04.2025 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕООД [населено място], с което дружеството е отказало да изтрие личните данни на жалбоподателя от ползваните от тях системи, както и да преустанови подаването на информация за лицето в Централния кредитен регистър (Ц.) и Българската народна банка (БНБ).

С жалбата се релевира доводи за материална незаконосъобразност на обжалвания отказ – твърди се противоречие с разпоредбите на чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД), както и противоречие с разпоредбата на чл. 10 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър /Ц./. Искане за постановяване на съдебно решение, с което да бъде отменен обжалвания отказ, инкорпориран в писмо изх. № СТМТ/2025/03/00168, респ. за осъждане на ответника да изтрие личните данни на жалбоподателя от собствените си регистри и да преустанови предоставянето на данните ѝ на Ц.. Претендира да бъдат заплатени сторените по делото разноски.

Ответникът - „ЕОС Матрикс“ ЕООД, чрез процесуалния си представител юрк. М., изразява становище за неоснователност на жалбата с доводи, че правото да бъде изтрита цялата налична информация не е абсолютно, доколкото данните се архивирали и се пазели в рамките на 5 години. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните

по делото доказателства, намира за установено следното:

Със заявление вх. № СТМТ/2025/03/00168 от 25.03.2025 г. Г. Ц. отправила възражение до „ЕОС Матрикс“ ЕООД за това, че между нея и дружеството не съществуват договорни отношения, по които да е страна, както и, че задължението ѝ по двата кредита с идентификатори EOSDP000000001145086 и EOSDP000000001187669 е погасено по давност, поради което е заявила, че отказва да ги заплати доброволно. Жалбоподателката се е позовала на изискана от нея справка за кредитна задължнялост № БНБ – 19938/06.02.2025 г., от която било видно, че кредит с идентификатор EOSDP000000001145086, за сумата от 605 лева, е с дата на разрешаване 23.07.2009 г. и с дата на издължаване 23.07.2014 г., а кредит EOSDP000000001187669, за сумата от 1206 лева е с дата на разрешение 22.12.2015 г. и с дата на издължаване 22.12.2022 г. Поискала дружеството да спре да обработва личните ѝ данни и да преустанови подаване на информация към Ц. на БНБ. Заявила, че е налице отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните ѝ, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, включително оттегля всякакво съгласие, възражава срещу обработването и настоява личните ѝ данни да бъдат заличени, както от системите на дружеството, така и от Централния кредитен регистър.

С обжалвания акт - писмо изх. № СТМТ/2025/03/00168 „ЕОС Матрикс“ ЕООД уведомило жалбоподателката, че дружеството е сключило договори за прехвърляне на вземания /цесия/ с първоначалните кредитори на Ц. „УниКредит Булбанк“ АД и „Кеш Кредит Мобайл“ ЕАД, по силата на които „ЕОС Матрикс“ ЕООД ги замества като нейни кредитори. Посочено е, че няма основание за подаване на коригиращи данни към Ц. на БНБ и искането за преустановяване на обработката и заличаване на личните данни не следва да бъде уважено, тъй като основание за обработка на личните данни на Ц. са сключените договори за цесия.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта, срещу подлежащ на оспорване акт и в срок, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Ответникът „ЕОС Матрикс“ ЕООД има качеството на администратор на лични данни по см. на разпоредбата на чл. 4, § 7 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Съгласно чл. 79, § 1 от ОРЗД всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента. Предмет на търсената в случая защита е именно срещу изричен отказ на администратор и обработващ лични данни да заличи данните, т. е. оспореното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който е издаден от компетентен орган.

В настоящия случай безспорно се установи от събраните по делото писмени доказателства, а и не е спорно между страните, че „ЕОС Матрикс“ ЕООД е обработвало личните данни на жалбоподателката, като е подавало информация към Ц. на БНБ относно вземанията на кредитни институции към Г. Ц.. Вземанията по договорите за кредит „ЕОС Матрикс“ ЕООД е придобило съгласно сключени договори за продажба и прехвърляне на вземания с цедентите „УниКредит Булбанк“ АД и „Кеш Кредит Мобайл“ ЕАД /л.26-41 от делото/. В качеството на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 от Закона за кредитните институции дружеството „ЕОС Матрикс“ ЕООД е задължен субект по чл. 10, ал. 1 вр. чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 22/2009 г. за Ц.. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за Ц. въвежда задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към Ц. информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване, т. е. личните данни на Ц. са били законосъобразно обработвани от

администратора „ЕОС Матрикс“ ЕООД, чрез предаването им към Ц., поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно: обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора. Член 6, параграф 1, първа алинея от този регламент съдържа изчерпателен списък на случаите, в които обработването на лични данни може да се счита за законосъобразно.

Съгласно разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела С-26/22 и С-64/22 член 6, параграф 1, първа алинея от ОРЗД предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно, първо, администраторът или третото лице да преследва легитимни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните легитимни интереси и трето, основните интереси, свободи или права на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество.

Според СЕС обработването на данни, обаче, трябва и да е необходимо за постигането на легитимните интереси, преследвани от администратора или от трето лице, и интересите или основните права и свободи на субекта на данни да нямат преимущество пред тези интереси. При това претегляне на съответните противоположни права и интереси, през призмата на всички релевантни обстоятелства, а именно на администратора или на участващите трети лица, от една страна, и на субекта на данните, от друга, е важно да се отчетат, по-специално основателните очаквания на субекта на данни, както и обхватът на съответното обработване и отражението му върху този субект, както и да се прецени, дали интересите и основните права или свободи на лицата, за които се отнася това обработване, нямат преимущество пред легитимния интерес на администратора или на трета страна.

От данните по делото се установява, че със заявление вх. № СТМТ/2025/03/00168 от 25.03.2025 г. Г. Ц. е поискала от администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД изтриването на всички нейни лични данни, които дружеството обработва, както и от Централния кредитен регистър /Ц./. В молбата изрично Ц. се е позовала на изтекла 5-годишна погасителна давност на основание чл. 110 и сл. от Закона за задълженията и договорите с оглед датите на разрешаване и издължаване на кредитите, като категорично е заявила, че няма да заплати доброволно никое от задълженията, както и е заявила категоричното си несъгласие да бъдат обработвани личните ѝ данни.

Давността не се прилага служебно съгласно чл. 120 от ЗЗД, а е необходимо изрично позоваване на нея. Изричното позоваване, обаче, не е необходимо да бъде направено пред съд под формата на установителен иск или възражение, както твърди ответникът. Достатъчно е да бъде заявено на кредитора недвусмислено, което е направено със заявление вх. № СТМТ/2025/03/00168 от 25.03.2025 г. до дружеството. В разглеждания случай не се установява, а и не се твърди, да е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. Ефектът на релевираната претенция за давност се проявява към момента, в който са настъпили правните последици на погасителната давност, а не към момента на позоваването. Последното е процесуален способ за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок.

В уведомлението Ц. освен, че се е позовала на погасителната давност, изрично е заявила, че няма да плати доброволно погасените по давност задължения. Това ѝ волеизявление води до отпадане на възможността вземането да бъде събрано принудително и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 да продължи да обработва личните ѝ данни. Това ѝ волеизявление е довело и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните ѝ - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 за заличаване на

свързаните с нея лични данни от администратора „ЕОС Матрикс“ ЕООД. За тази промяна на основание чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ, ответникът следва да подаде информация в Ц. Отпадането на задължението за подаване на информация в Ц. за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в Ц. - а именно осигуряване на данни за кредитната им задължнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението вече е с характер на естествено такова и няма да бъде заплатено доброволно, липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на Г. Ц. спрямо „ЕОС Матрикс“ ЕООД, произтичащи от договорите за цесия.

Отчитайки разясненията, дадени от СЕС в Решение от 7 декември 2023 година по съединени дела С-26/22 и С-64/22, както и отпадането на легитимния интерес на дружеството, с оглед заявеното, че няма да бъдат платени доброволно погасените по давност задължения, съдът приема, че събирането на лични данни на Ц. и предоставянето им на Ц. и на БНБ, представлява сериозна намеса в основните права на субекта на данни и служи като отрицателен фактор при оценката на кредитоспособността на субекта на данни и следователно представляват чувствителна информация за личния му живот. Тяхното обработване може значително да навреди на интересите на субекта на данните, тъй като съобщаването им може чувствително да затрудни упражняването на неговите свободи, по-специално по отношение на оценката за неговата кредитоспособност, особено когато става въпрос за покриване на основни нужди.

С оглед гореизложеното постановения отказ, отбелязан в писмо изх. № СТМТ/2025/03/00168 от 02.04.2025 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕООД се явява незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен, а преписката да бъде изпратена на администратора на лични данни за ново произнасяне, с оглед задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 1010 лв., от които 10 лв. - за държавна такса и 1000 лв. - адвокатско възнаграждение, съгласно представените списък на разноски и доказателства за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо изх. № СТМТ/2025/03/00168 от 02.04.2025 г. на „ЕОС Матрикс“ ЕООД [населено място], с което дружеството е отказало да изтрие личните данни на Г. Н. Ц. от ползваните от тях системи, както и да преустанови подаването на информация за лицето в Централния кредитен регистър и Българската народна банка.

ВРЪЩА административната преписка на „ЕОС Матрикс“ ЕООД за ново произнасяне, съгласно дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Г. Н. Ц. направените по делото разноски в размер на 1010 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

